

Говор замјеника предсједавајућег Представничког дома Парламентарне скупштине Босне и Херцеговине др Дениса Звиздића на Међународној конференцији под називом „Чланови парламената и вјерски лидери за мир и суживот“

Сарајево, 12. фебруар 2024.

„Поштовани присутни,
Даме и господо,
Уважене екселенције,
Драги пријатељу др. Al-Issa,

Прије свега хвала вам што сте се на ову конференцију одазвали у овако великом броју. Свјedoци смо да, глобално посматрано, улазимо у изазовно десетљеће које ће донијети велике геополитичке, економске, сигурносне, друштвене, демографске, околишне, информатичке и бројне друге промјене и у којем ће бити успостављене јасне контуре новог свјетског поретка што ће захтијевати кохерентну стратегију – усаглашавање различитих националних и регионалних поредака унутар договорених правила, опћеприхваћених начела и циљева – и што је једнако важно – заједнички дефинираних ограничења у начинима и моделима дјеловања.

Кључни циљ је превентивно и правовремено дјеловање како би се избјегли сукоби и сачувао мир у свијету. Да би се то постигло неопходно је да обновимо међувјерски и међуцивизацијски дијалог, на темељима опћег добра као примарне вриједности коегзистенције, користећи принципе толеранције и поштовања другог и другачијег чиме се отара простор и ствара могућност за међусобну сарадњу и људску солидарност. Босна и Херцеговина и Сарајево нису случајно одабрани за организацију ове конференције. Босна и Херцеговина је посебан простор гдје се прожимају велики свјетски цивилизацијски и културни кругови, мјесто гдје већ 500 година људи различитих религија и свјетоназора живе заједно, простор у којем је

без обзира на историјска искушења сачувана морална супстанца и идеја заједништва у различитости.

Сарајево, које с разлогом зову „европским Јерусалемом“ је уствари са својом разноликошћу и својом историјом свијет у малом и заиста смо захвални Његовој Екселенцији др. Al-Issa да је прихватио да буде суорганизатор ове конференције и одабрао управо ово мјесто да пошаљемо поруке мира, толеранције и сарадње. Будите сигурни да ће закључци и поруке са ове конференције ће имати одјек у цијелом свијету.

Такођер, циљано смо у називу ове конференције одабрали чланове парламената и вјерске лидере као кључне актере у изградњи мира и суживота и као градитеље међуљудских и међукултурних мостова. Парламенти су са једне стране, директни представници грађана, они су вох попули којем су грађани предали свој суверенитет да их заступају у доношењу кључних одлука. Али једнако су важне и вјерске заједнице, које су представници воље грађана који припадају некој од монотеистичких религија. Према задњим истраживањима 8 од 10 људи се у просјеку изјашњавају као вјерници. То је више од три четвртине свјетске популације. То је глас који морамо разумјети и схватити. Зато на овој конференцији желимо видјети како чланови парламената и вјерски дужносници у сарадњи са академском заједницом, медијима, државним службеницима, организацијама цивилног друштва, младима, међународним организацијама и привредном заједницом могу успоставити сарадњу и боље разумијевање. Поносни смо на шароликост коју нуди ова конференција, јер Бог да нас је хтио учинити сљедбеницима исте вјере, он би то учинио. Али Бог нас жели искушати управо кроз наше различитости, како би видио како ћемо се опходити једни према другима. Зато искористите ову конференцију, разговарајте, размјењујте мишљења и искуства, дискутујте и сви ћемо бити на добитку.

На крају, желим вам поручити да без обзира како се зовете, којој вјери припадате, или које увјерење слиједите, којем народу припадате, коју идеологију слиједите да пазите на ријеч изговорену у јавном простору, јер заиста са ријечима

све почиње и завршава. Ријеч је најмоћније оружје у рукама човјека. Један мудри човјек је рекао: „Код непромишљених људи ум је на милост и немилост њиховог језика, док мудар човјек држи свој језик под контролом ума“. И због тога пазимо на своје мисли јер постају ријечи, пазимо на ријечи јер постају дјела, пазимо на дјела јер постају навике, пазимо на навике јер постају карактер, пазимо на наше карактере јер одређују и нашу и туђу судбину. Nelson Mandela је управу кад каже да се „ниједан човјек није родио са мржњом према другом човјеку због његовог имена, боје коже, вјере или поријекла“. Мржња се нажалост учи, а на нама је да прије свега кроз породицу, па онда и кроз систем образовања учимо нашу дјецу љубави и толеранцији, а не мржњи и подјелама. Нити један човјек није ни по чему изнад другог човјека, а посебно то није због свог имена, нације или вјере и јако је важно да то увијек имамо на уму.

Хвала вам на пажњи и свима који учествују на овој конференцији желим сретан и успјешан рад! (крај)